

Byen skygger for Lyset fra Stationen. Det turde nok være, at de gode Sjællændere vise sig noget mere unøjsomme end vi Jyder gøre. Men, som sagt, jeg skal ikke have noget at indvende mod Henvisningen, og kan jeg skabe Glæde der nede for en billig Penge, kan jeg kun sige, at det altid er mig kært at skabe Glæde. — Jeg kommer saa til Andragendet under Nr. 69 fra Vandløse Grundejerforening. Jeg har undersøgt dette Forhold og er kommen til det Resultat, at da der ikke findes Vej ved Vandløse Billetsalgssted, vil det være urigtigt at anbringe Holdepladsen der og for dyrt for Kommunen; naar der i den Henseende skal skaffes noget til Stede, maa det blive ved Flytning op til denne Aalekistevej. Jeg vil dog alligevel henlede Opmærksomheden paa, at der har begyndt at hæve sig Stemmer for at komme fra Vandløse til Kjøbenhavn; der er en Mand, som ønsker Koncession paa og ligger i Underhandlinger med Kommunen her, efter hvad han siger, om han kan faa Tilslutning for en elektrisk Sporvej fra Vandløse eller et Sted der omkring. Hvis der nu blev lagt en saadan Station 100 eller 200 Alen fra, hvor det ærede Medlem vil have den ny Holdeplads til at ligge, vil det dog være urimeligt at faa to forskellige Stationer ud af det, og før det bliver oplyst, hvorvidt man kan komme denne Vej, kan jeg ikke sige noget om Sagen, men jeg accepterer gerne Henvisningen.

Saa komme vi til Andragenderne, der omhandle Jernbanetaksationskommissionerne. Den ærede Ordfører slog alle disse Andragender sammen, men de ere dog vidt forskellige. Andragende under Nr. 68 fra 7 Grundejere i Aarhus om Forandring i Reglerne for Sættelse af Jernbanekommissionstaksationerne angaar Aarhus Godsbanegaard, der endnu ikke er bygget, medens de to andre angaa Baner, der ere byggede, og hvor Taksationskommissionen altsaa har virket paa en formentlig utilfredsstillende Maade. Naar der ideelig kommer Klager over, at Folk faa for lidt for deres Jord, vil jeg dog sige, at jeg tror, at hvorledes vi end indrette Taksationskommissioner, vil Manden, der skal have Penge, mene, at han faar for lidt. I alt Fald har jeg aldrig hørt en Jyde sælge en Hest, uden at han bagefter siger: Ja, havde jeg ikke solgt Hesten den Gang, saa havde jeg faaet mere for den i Morgen. Saaledes vil det ogsaa gaa med Taksationerne. At man gik til Taksationerne efter Forordningen af 1845, var vist

væsentlig, fordi det havde vist sig ved andre Anlæg, at Ordningen efter Loven af 1861 var saa dyr for Staten. Jeg skal oplyse, at da jeg selv var med paa en saadan Kommissionsforretning nede i Hads Herred, begyndte vi paa et Terrain, hvor Kommissarius spurgte, om jeg vilde sige, hvad denne Jord var værd. Den Jord, svarede jeg, vilde jeg som Ejer sætte Pris paa at komme af med, naar jeg kunde slippe for Hartkornsskatten. Kommissarius svarede, at her drive vi ikke Narrestreger, men det var ikke Narrestreger af mig, thi paa en Tønde Land kunde der ikke græsse et Faar, og saa tror jeg nok, man var bedre tjent med at komme af med Skatten paa den Tønde Land. Det førte saa til, at Kommissionen satte en Pris af 400 Kr. paa dette Stykke Sand — det var aldeles goldt, ufrugtbart Sand — og det førte til, at vi kom til nogle aldeles fabelagtige Priser paa Jord, Priser, som vi aldeles ikke kendte dernede i Amtet. Ja, vi kom endogsaa saa vidt, at hver Gang der blev anlagt en Station, blev en vis Environ, jeg kan ikke huske, om det var en hel Fjerdingsvej, betragtet som Byggegrund, og det fik de 50 Øre pr. Kvadratalen for. At nogen Minister skulde kunne finde sig i, at Statskassen flaaes paa denne Maade, tror jeg dog er umuligt, og jeg tror heller ikke, at det er det ærede Folketings Mening, at der er nogen Forstand deri. — Noget lignende gælder maaske ogsaa Klagen fra Viby (Nr. 104). Jeg vil gøre opmærksom paa, at saa vidt jeg erindrer, var Gaardejer Loft selv af Amtsraadet valgt som den ene af Taksationsmændene. Jeg ved, han har klaget hele Tiden, men jeg ved ogsaa, at han underskrev og modtog sine Penge. Naar jeg skal sige min personlige Mening, er det den, at Gaardejer Loft i Virkeligheden burde have haft noget mere, og deri ser jeg naturligvis et Eksempel paa, at der kunde være nogen Grund til at have en Overtaksation, hver Gang saadant sker. En saadan findes ikke nu i Lovgivningen, og hvorvidt man kunde komme overens om en saadan Overdomstol, skal jeg i Øjeblikket ikke udtale mig om, men kommer det ærede Folketing med en Anmodning i saa Henseende, skal jeg være fuldt villig til at tage Spørgsmaalet under den nøjeste Overvejelse. I Kommissionen, som skal nedsættes nu om Hammelbanens Tilslutning til Aarhus, hvor Grundejerne i Aarhus mene at have Grund til Frygt, vil jeg sige, at jeg har gjort og skal vedblivende gøre alt mit til at skaffe saadanne køb-